

Als met Kerst de klokken luiden

*intro: Zal m'n thuiskomst vreugde geven,
omda'k zóveel van je hou.*

refrein: Als met Kerst de klokken luiden,
keer ik weer, zo sprak hij haar.
Met m'n schip in veil'ge haven
en zijn wij weer bij elkaar.
Als met Kerst de klokken luiden,
ben ik spoedig weer bij jou.
Zal m'n thuiskomst vreugde geven,
omda'k zóveel van je hou.

Hij wou varen 't-was zijn leven,
want de zee die trok hem aan.
En met weemoed in haar harte,
liet ze hem dan maar weer gaan.
Op de wilde woeste baren,
voelde hij zich pas 'n man.
En als hij weer lang van huis was,
schreef hij haar zo nu en dan

refrein

Maar op één van al die reizen,
kwam zijn schip niet meer naar huis.
Door 'n storm uiteen geslagen,
kwam hij nooit meer bij haar thuis.
En voor't venster ziet zij dwar'len
duizend vlokken wit en rein.
En vol droefheid en verlangen,
hoort zij nog z'n laatst' refrein.

refrein

+ herhalen laatste 2 regels